

protistraně příležitost k němu se vyjádřiti, nemůže býti překážkou, aby v konečném rozhodnutí o tomto podání rozhodl tak, jak podle zákona s ním naložiti sluší.

Proti dalšímu výroku žal. úřadu, že k vývodům obsaženým v dodatku ke st-lčinu odvolání nemohlo jako k opožděným býti přihlíženo, stížnost žádné námitky neformuluje, nýbrž výslovně uznává stanovisko žal. úřadu správným. Je tedy stížnost bezdůvodná.

Výrok o pokutě je založen na ustanovení § 41 zákona o ss.

Č. 12.626.

S a m o s p r á v a o b e c n í: * Podle pravidel o vybírání poplatků za používání obecních stok v Bratislavě, shodných v tom směru se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 143/1922 Sb. ve znění vlád. nař. č. 15/1928 Sb., nelze poplatek ten vybírat z takových nájemních objektů v domě ke kanalisaci obecní připojeném, které obecní kanalisace používati nemohou.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 22.456/34.)

V ě c: Město Bratislava proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 4. června 1934 a z 20. června 1934 o poplatku za používání obecních stok.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebními rozkazy ze 17. a 27. května 1933 předepsalo město Bratislava Otakaru P. a Adolfu F. z jejich domů v Bratislavě, Masárova ul. č. 21 a Zelinárská ul. č. 8, na základě pravidel schválených na dobu od 20. března 1929 do 31. prosince 1933 usnesením vlády z 12. února 1929 poplatek za používání obecních stok na r. 1933, při čemž za vyměřovací základ vzalo také nájemné, resp. nájemní hodnotu nájemních objektů nacházejících se v suterénu.

Při šetření, které město 10. července 1933 na místě samém provedlo, bylo zjištěno, že tyto suterénní objekty pro svoji nižší polohu nejsou připojeny k obecní kanalisaci a že odpadové vody z nich odvádějí se do jam na zahradě a dvoře, odkudž prosakují do země, fekalie pak se odvádějí do žump, které se každoročně vyvážejí.

Odvolání, jež strany podaly do těchto platebních rozkazů, pokud jimi byl předepsán poplatek také z uvedených bytů suterénních, zamítlo obec. zastupitelstvo rozhodnutím z 18. listopadu 1933 podstatně z důvodu, že podle § 2 výb. pravidel jest irelevantní, zda jednotlivé nájemní objekty jsou na obecní stoky připojeny, a rozhodným je toliko, zda b u d o v a je připojena na kanalisační síť.

Dalším odvoláním zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutími vyhověl a vyslovil, že dotyčné suterénní byty poplatku nepodléhají. Při tom vycházel z úvahy, že sporný poplatek platí se podle výběrčích pravidel toliko za používání obecní kanalisace, toto používání pak u dotyčných nájemních objektů pro jejich nižší polohu je vyloučeno.

O stížnostech do těchto rozhodnutí podaných městem Bratislavou bylo uváženo:

Mezi stranami není sporu o skutkovém základě, z něhož žal. úřad vycházel, t. j. že domy zúč. stran jsou na obecní kanalisaci připojeny, nejsou však připojeny v domech se nacházející byty suterénní. Spornou jest otázka právní: Je podle cit. výběrčích pravidel předpokladem pro to, aby se mohl poplatek za používání obecních stok vyměřiti z nájemného (nájemní hodnoty) každého jednotlivého nájemního objektu, že každý tento objekt byl zvlášť připojen, resp. může používati obecní kanalisace — či stačí, že vůbec budova byla na kanalisační síť obecní připojena? Stížnosti hájí názor posléze zmíněný. Neprávem.

Výběrčí pravidla, na základě nichž sporný poplatek byl předepsán, ustanovují v § 1, že majitelé (trvalí uživatelé) nemovitostí obecními stokami odvodňovaných »jsou povinni platiti jednorázový poplatek za vpuštění stok a potrubí domovních do stok obecních (stočné)«. Podle § 2 pak majitelé (trvalí uživatelé) »všetkých budov« v obvodě obce k obecním stokám připojených jsou povinni kromě stočného v § 1 zmíněného odváděti »roční poplatek za používání«. Stočné podle § 1 platí se, jak to vyplývá z dalších ustanovení tohoto druhu poplatku se týkajících (§§ 3—13), nejen z budov, nýbrž i z nezastavěných ploch (§ 6), k nimž podle § 4 náleží dvory, zahrady, soukromé cesty a otevřená místa stavební, a to v podstatě za odvodnění těchto objektů. Poplatek podle § 2 naproti tomu vybírá se z domů na obecní kanalisaci připojených, a to za používání obecních stok. Pravidla používají sice v § 2 slova »budov«, nikoli však v tom smyslu, jak se mylně domnívají stížnosti, že již připojení budovy na obecní kanalisaci zakládá povinnost platiti poplatek tu stanovený z celé budovy, nýbrž zřejmě jen jako protikladu k slovu »nemovitosti« použitým v § 1. Patrně to ze speciální části tohoto poplatku se týkající (§§ 14—19), zejména z ustanovení § 14, pojednávajícím o základu pro vyměření poplatku a z ustanovení § 15, určujícího poplatný subjekt. Podle posléze zmíněného § 15 platí pro poplatek za používání obecních stok v ohledu platební povinnosti obdobná ustanovení vzorcových pravidel o vybírání dávky z nájemného. Tato v § 2 stanoví, že dávku platiti je povinen každý, kdo má místnosti od majitele domu najaty nebo komu byly místnosti bezplatně přenechány, pak majitel domu co do místností jím samým užívaných a konečně každý držitel naturálního bytu tam uvedeného. Podle odst. 1 § 14 pak je základem pro vyměření poplatku za používání obecních stok »nájomné alebo nájomná hodnota jednotlivých nájomných objektov«. Podle odst. 4 vyměřuje se týž poplatek z nájemného (nájemní hodnoty) »každého jednotlivého bytu, jednotlivéj miestnosti alebo súboru miestností toho istého užívateľa v tom istom dome«. Výběrčí pravidla tedy neurčují za poplatný subjekt majitele (trvalého uživatele) celého domu, neustanovují, že vyměřovací základnou je celkové nájemné (nájemní hodnota) z celého domu, nýbrž prohlašují za poplatný subjekt nájemce (uživatele) místností, bytů a výslovně mluví o nájemném (nájemní hodnotě) každého jednotlivého bytu, místnosti, souboru místností jedním subjektem užívaného. Zřejmě pokládají tedy za poplatnou jednotku po stránce subjektivní držitele bytu (místnosti), po stránce objektivní každý jednotlivý nájemní objekt.

Poplatková povinnost v § 2 založená podle znění tohoto ustanovení je náhradou za používání obecních stok. Byla stanovena ve shodě s ustanovením § 28 zákona č. 329/1921 Sb., že obce jsou oprávněny vybírat poplatky jako náhradu za užívání zařízení v zájmu veřejném zřízených a udržovaných. Tento základní předpoklad poplatkové povinnosti musí tedy býti splněn ohledně každé poplatkové jednotky zvlášť. Bylo by v rozporu s tímto zásadním ustanovením, na němž právo obce vybírat sporné poplatky se zakládá, kdyby byl poplatek předpisován i tam, kde používání obecního zařízení — kanalisace — tou kterou poplatkovou jednotkou je vyloučeno. Výběrčí pravidla váží poplatkovou povinnost na splnění předpokladu, že lze objektivně obecní kanalisace použít; plyne to již ze slovního významu výrazu »poplatku za používání« obecních stok. Mluví-li v § 15 o jednotlivých držitelích místností, v § 14 pak o jednotlivých nájemních objektech jako základu pro vyměření poplatku, předpokládají, že každému tomu jednotlivému držiteli místnosti, resp. každému jednotlivému nájemnímu objektu je dána objektivní možnost obecní kanalisace skutečně používat. Opačné tvrzení stížnosti, že rozhodným je toliko, zda vůbec budova je na obecní kanalisaci připojena, a irrelevantní jest okolnost, že jednotlivý nájemní objekt nemohl se na obecní stoku připojit, ve výběrčích pravidlech opory nemá.

Mylným je také stanovisko stížnosti, že předpoklad pro vyměření sporného poplatku je dán proto, že suterénní byty obecní kanalisace skutečně používají tím způsobem, že oba domy a jejich okolí jsou sváděním dešťové vody se střech domů do obecních stok odvodněny. Stížnosti akcentují odvodnění domů a dvorů. Za toto odvodnění nevybírání se však poplatek za používání obecních stok ve smyslu § 2, nýbrž stočné podle § 1, a o tento poplatek zde nejde.

Bylo-li dovozeno, že již z podstaty poplatku za používání obecních stok vyplývá, že je zásadním předpokladem poplatkové povinnosti, aby bylo vůbec možno obecní zařízení používat, jeví se negativně zodpověděnou i další námitka stížnosti, že § 15 pravidel neuvádí nemožnost používání obecní kanalisace jako osvobozovací důvod. Plyne-li totiž tento důsledek z podstaty poplatku, nebylo jej třeba zvláště ještě uvádět. Ostatně § 15 nestanoví osvobozovací důvody pro poplatek za používání obecních stok samostatně, nýbrž dovolává se obdobných ustanovení vzorcových pravidel o dávce z nájemného, pravidla tato pak z uvažovaného stanoviska jsou zcela odlišná a na vytčení zmíněného osvobozovacího důvodu proto ani pamatovati nemohla.

Podle výběrčích pravidel o vybírání poplatku za používání obecních stok v Bratislavě, v rozhodném směru shodných se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 143/1922 Sb. a 15/1928 Sb., nelze tedy předpisovati tento poplatek z nájemního objektu, který na obecní kanalisaci připojen býti nemůže a který pro tuto příčinu je vyloučen z užívání tohoto obecního zařízení, byť budova sama na veřejnou obecní kanalisaci připojena byla. Za tohoto právního stavu je lhostejno, zda a jak budou nemožnosti předpisování poplatku z takových objektů dotčeny finanční zájmy obce a povinnost její starati se o veřejnou hygienu.